

Celoroční hra „NÁPADY PRO ŠKOLÁČKY“

8. část

Andulka pozoruje jarní přírodu

Jarní procházky má Andulka moc ráda. Teď chodí ven pravidelně s maminkou, někdy se přidá i tatínek. A to pak se nikdy nemůže rozhodnout, kam půjdou. Tatínek tento problém jednou provždy vyřešil. Když se zase nemohli dohodnout, vytáhl z kapsy korunu, vyhodil ji do vzduchu, chytil ji a pevně sevřel do dlaně, aby ji nikdo neviděl.

„Když padne hlava, půjdeme doprava, když padne orel, vydáme se doleva,“ řekl a otevřel dlaň.

Šlo se tedy doprava. Andulce se tato hra zalíbila a po chvíli opět zatoužila po radě od koruny. Požádala tedy tatínka, zda by se mohli na další cestu opět zeptat koruny. Při této vycházce si Andulka prohlédla místa, kde nikdy předtím nebyla.

Cestou si všímali zajímavých květin, stromů a objevili jedno překrásné místo. Byl to starý včelín ukrytý před zraky lidí v keřích a vzrostlých ovocných stromech a porostlý vinnou révou. Andulka se rozhlédla kolem sebe. Vždyť jsme museli už někdy jít okolo.

„Proč jsme si takového kouzelného místa nevšimli dřív? Vždyť jsme tudy museli již několikrát jít?“ zeptala se Andulka.

„Asi proto, že jsme vždycky šli po vyšlapané cestičce a neodchylovali jsme se z ní. Teprve „korunová rada“ nás donutila změnit směr, a tak jsme objevili toto nádherné místo,“ odpověděl tatínek.

„To je včeliček!“ podívovala se Andulka. „Půjdeme, abychom je nerušili“, popoháněla nás maminka. „Ještě chvíli,“ škemrala Andulka. „Ale opravdu jen chvíličku,“ svolila maminka.

Nikdo nepromluvil. Nedoléhal sem hluk aut ani jiný ruch z města. Zaposlouchali jsme se do zvuků lesa. Bzukot včel se mísil s jasným ptačím zpěvem, kukáním kukačky, praskotem a vrzáním stromů, nařikajících pod nárazy jarního větříku a útoky datla či strakapouda bušících do kmenů stromů. Sluneční paprsky se draly mezi větvemi, aby mohly pohladit a prohřát zemi.

Ještě jednou se otočili a s povzdechem stoupali po strmé křivolaké cestičce vzhůru do kopce. Celá protějšší stráň byla posetá modrými kvítky jaterníků a viděli také podběl, plicník lékařský, sasanku hajní a fialku.

Jaro je krásné už jen proto, že existuje spousta her, u kterých je přímo nutné, aby se hrály venku. Doma jdou hrát také, ale není to ono. Takové skákání přes švihadlo nebo skákání panáka je úplně jiné venku než v místnosti, stejně tak hry s míčem, honěná či schovávaná. Jízda na kole, cvrnkání kuliček do důlku, pletení věnečků z pampelišek se doma uskutečnit nedají a stavění domečků v křoví už vůbec ne. A to všechno nyní Andulce moc chybí. A hlavně, stýská se jí po kamarádech, se kterými se kvůli nouzovému stavu nesmí scházet. Andulka se už moc těší, až spolu opět budou běhat po venku, jezdit na kole a věnovat se všem těm činnostem, které

se nyní uskutečnit nedají, protože je na ně sama, tedy s maminkou a tatínkem. Ale co si budeme povídat, všichni dobře ví, že s maminkou a tatínkem nezažije tolik legrace, jako třeba s Michalem nebo s Adélkou 😊😊😊. Nevadí, zatím všechny ty hry naplánuje a až to bude možné, tak si je s ostatními zahraje.

HRY PRO DĚTI

- *Jaké hry hraješ?*
- *Hraješ si raději doma, nebo venku?*
- *Napiš nám, jaká je Tvoje nejoblíbenější hra?*

NESMĚJ SE!

Hráči se sesednou do kruhu, jeden stojí uprostřed. Každý z nich si zvolí část těla vepře, například ouško, lalůček a podobně a úkolem je na otázky uprostřed stojícího hráče odpovídat příslušným pádem slova, které si určil, ale nesmí se přitom smát! Kdo se zasměje, prohraje.

Příklad:

- *„Na co jsi dnes odpoledne upadl?“ „Na ouško.“ „Cos měl k obědu?“ „Ouško.“ Při rozhovoru se musí stále dívat tazateli do očí.*

BARVY

Jeden hráč řekne jakoukoliv barvu a ukáže na někoho. Ten musí jmenovat předmět této barvy a ihned říci jinou barvu a ukázat na dalšího. Kdo se dlouho rozmýšlí nebo jmenuje nevhodný předmět nebo něco, co tu již bylo, dá zástavu nebo vypadne ze hry.

POZOR NA LEVHARTA!

Všichni hráči si sednou do kruhu, nohy dají křížem, ruce položí na kolena a obrátí je dlaněmi vzhůru. Uprostřed kruhu sedí na bobku (nebo klečí) „levhart“ – hráč, který se zvolna otáčí dokola a občas se snaží rychlým pohybem pravé nebo levé ruky plesknout někoho do dlaně. Když se mu to podaří, hráč, který nebyl dost pohotový a včas neucukl, musí převzít úlohu levharta.

PŘEMÍSTOVÁNÍ KULIČEK *(kuličky, misky)*

Hráče rozdělíme do skupin. Po zemi rozhodíme kuličky. Úkolem každého hráče je sebrat bosou nohou jednu kuličku a přemístit ji do misky. Hráč si nesmí pomáhat rukama. Potom pokračuje další hráč družstva. Vítězí nejrychlejší skupina.

ELEKTRICKÝ PROUD *(šátek nebo kapesník)*

Dvě skupiny hráčů sedí podél stolu a pod stolem se drží za ruce. V čele stolu sedí vedoucí hry, který drží pod stolem za ruce první členy družstev. Stisknutím rukou dává vedoucí „impuls“ k řetězové reakci a úkolem posledního člena je po zaregistrování stisku volnou rukou ukořistit šátek ležící na stole. Vítězí družstvo, které získá dříve šátek.

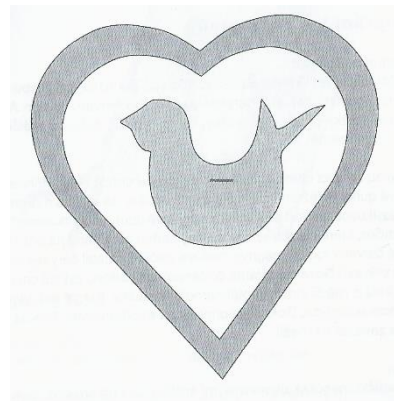
Druhou neděli v květnu budou mít všechny maminky svátek. **Bude Den matek.** Kdyby Andulka chodila do školy, určitě by ve školní družině s paní učitelkou vyrobila nějaký pěkný dáreček. Takhle si bude muset poradit sama. Má nápad! Poprosí tatínka a pokud bude souhlasit, připraví překvapení společně.

Shodli se na tom, že mamince koupí kytici, vyrobí nějaký dárek, a hlavně jí připraví ráno snídani do postele a tatínek se nabídl, že když mu Andulka pomůže, uvaří i oběd, aby maminka měla chvíli čas pro sebe. Byl to báječný nápad.

TVOŘIVÉ NÁMĚTY

SRDÍČKO PRO MAMINKU

Co budeme potřebovat:

- *karton dvou vzájemně ladících barev (nebo čtvrtku, kterou pomalujeme temperovými barvami), tužku, nůžky, lepidlo, nit, jehlu, barevný papír 12x12 cm.*

Podle šablony si obkreslíme na dva různobarevné papíry srdíčko a ptáčka a vystříháme je. Prostříháme tečkami vyznačenou krátkou linku v těle ptáčka. Čtvercový papír 12x12 cm určený na křídla poskládáme do harmoniky: ohneme asi jeden centimetr široký pásek, papír obrátíme, přeložíme další stejně široký pásek, papír opět otočíme, přeložíme pásek a tak dále až do konce papíru. Poskládanou harmoniku potom až do poloviny prostrčíme výřezem v těle ptáčka a krajní sklady obou polovin přilepíme lepidlem k sobě. Tělíčko ptáčka je dlouhé sedm centimetrů. Z barevného papíru vystříháme oči a nalepíme je na hlavičku. Za pomoci jehly a nitě holubičku zavěsíme do vystřiženého srdíčka tak, aby se uvnitř srdíčka mohla otáčet. Nit potom protáhneme při horním okraji srdíčka a uvážeme očko. Srdíčko je veliké asi 18x18 cm.

BLAHOPŘÁNÍ KE DNI MATEK

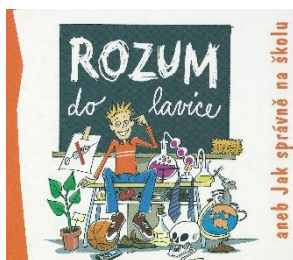
Co budeme potřebovat:

- *červenou razítkovou barvu, razítkovou podušku, pryžovou gumu, nůž, čtvrtku, červený barevný papír nebo červený karton A4, dvě bílé stužky (1x20 cm), nůžky, tužku, lepidlo, šablonu srdíčka (asi 12 cm velkou).*

Na bílou kreslicí čtvrtku obkreslíme šablonu srdíčka a vystříháme je. Z pryžové gumy vyřežeme malé srdíčko. Podušku na razítka natřeme červenou razítkovou barvou a srdíčkem z pryžové gumy „orazítkujeme“ vystřižené srdíčko, které nalepíme na červený karton přeložený na půl. (Pokud nemáme červený karton, nejprve musíme pečlivě nalepit červený barevný papír na výkres.) Nožem uděláme do červeného kartonu asi 1,5 cm dlouhé zářezy, jimiž z vnější strany protáhneme bílé stužky. Konce pak uvnitř přilepíme trochou lepidla. Dovnitř vlepíme papír s textem přání, nebo přání úhledně vepíšeme. Pak už desky můžeme zavázat na mašli.

Obměny:

- *Srdíčko nepotiskujeme malými srdíčky, ale na srdíčko otiskujeme rty, na které jsme si předtím nanесли silnou vrstvu zářivé červené rtěnky.*
- *Červený, bílý nebo šedý karton přehneme napůl, na hřbet nalepíme červenou nebo bílou stužku a přední stranu potiskneme srdíčky nebo rty.*

ROZUM DO LAVICE ANEB JAK SPRÁVNĚ NA ŠKOLU

– něco málo pro naše starší spolužáky

UČ SE UČIT SE

Ach, ta paměť...

Na jedné straně máme tak dobrou paměť, že příteli do nejmenších podrobností vypravujeme příhodu, která nás potkala, a na druhé straně si nevzpomeneme, kolikrát jsme mu ji už opakovali.

Pokuste se během třiceti sekund každý z uvedených textů naučit zpaměti.

- *Na nejvyšší hoře Čech, Sněžce, bývá po celý rok průměrná teplota okolo nuly.*
- *Otázka vráskama čelo mi brázdí; jsem tady nebo tam nebo jsem za zdí? (J. H. Krchovský)*
- *letadlo, kolem, aby, malý, chodit, tam, Batman, asi, pěkně, proč, vzdělání, tmavý, hledat*

Povedlo se? Vynikající výsledek!!!

Většina z nás si lépe pamatuje to, čemu rozumí (*text č. 1*). **Porozumění je při učení základem úspěchu.** Jestliže tomu, co se chcete – nebo musíte – naučit, nerozumíte, raději toho nechte, je zbytečné se snažit! Nejdřív se pokuste látce porozumět.

Méně snadné bude zapamatovat si verše básníka Krchovského (*text č. 2*). Co nám pomůže? Ačkoli je básnička na první pohled ne zcela srozumitelná, díky rytmu a rýmu si ji pravděpodobně zapamatujeme snáze než sled významově nesouvisejících slov (*text č. 3*).

Jestliže se vám přesto povedlo zapamatovat si text 3, znamená to, že si dokážete – zcela mechanicky zapamatovat i úplné nesmysly. To se vám bude určitě někdy hodit, ale pozor: **mechanická paměť** se s přibývajícím věkem oslabuje! Zároveň to, co slyšíte nebo čtete naposledy, si zapamatujete snadno, ale jen na velmi krátkou dobu. Mnohem cennější, jsou výdobytky tzv. **dlouhodobé paměti**.

- **Schopnost zapamatování** se s větším počtem celků neúměrně snižuje. Naučíte-li se zpaměti první sloku básně za 30 sekund, neznamená to, že např. Erbenovu baladu *Vodník*, která má slok 51, budete umět za 20 minut bezpečně zpaměti.
- **Lepší sluchovou paměť mají kluci (muži), lepší zrakovou paměť mají holky (ženy).** **Muži** si lépe zapamatují informace, které se vztahují k tomu, co považují za podstatné (např. všechny letošní výsledky zápasů NHL). **Ženy** si dobře pamatují i nepodstatné detaily a mají dobrou mechanickou paměť. Zpravidla si lépe pamatují jména a obličeje.

Jestliže máte rozvinutou především zrakovou paměť, učte se z učebnic, encyklopedií, rozhodně si dělejte při výkladu učitele poznámky. To, co „jen“ slyšíte, vám neutkví v paměti tak dobře.

Jak ukládání učiva do paměti trochu pomoci...

- Opakujte si látku nahlas a přeříkávejte ji **vlastními** slovy.
- **Podtrhávejte** si v textu, dělejte si **poznámky**.

- Vytvořte si **taháky** (pochopitelně je nepoužijete) – ideální způsob, jak si dobrovolně připravit stručný výtah z textu.
- Jestliže se učíte zpaměti, **rozdělte delší text na více úseků**.
- Na závěr učení si sestavte **vlastní sadu otázek** nebo **zadání písemné práce** na dané téma.
- Jestliže se učíte odpoledne, je vhodné si novou látku krátce **zopakovat před spaním**.

Chtě nechtě... začnu s každodenní domácí přípravou

- **Důležité je stanovit si vlastní plán a ten poté dodržovat!** Stanovte si blízké cíle a za jejich splnění si také dopřejte malou odměnu. Neostýchejte se sami sebe za každý drobný úspěch pochválit.
- Nejdůležitější ze všeho je **motivace**. Abyste byli připraveni, musíte vědět, **proč jste se tak rozhodli**. Platí pravidlo: mám-li o probíranou látku zájem a baví mě, učím se snáze.
- Rozhodněte se, **co přesně se chcete naučit**.
- Stanovte si, **jak dlouho u učení denně vydržíte** (např. každý den 40 minut).
- Když se učíte, vypněte televizi, discman a playstation...
- Únavě je lepší předcházet např. studenou sprchou, ne příliš hlučnou kulisu.
- Jestliže je to jen trochu možné, **ignorujte telefon**.
- Není nutné učit se jen doma, najděte si nějaké **klidné místo**, např. místní knihovnu, tichý koutek v přírodě...
- Naučte se maximálně využívat čas, učte se všude, kde je to možné, např. **v dopravních prostředcích**.
- Učte se asi 20 minut, poté potřebuje mozek přestávku, stačí pětiminutová (protáhněte si svaly krátkým cvičením, vynesete odpadky do popelnice nebo přerovnejte věci v policičce).
- Hodně pijte, hlavně vodu, čaj, vitamínové nápoje. **Mozek potřebuje tekutiny**.
- Dbejte na to, aby místnost, ve které se učíte, byla dostatečně vyvětraná. **Mozek potřebuje nepřetržitý přísun kyslíku**.

Vyvarujte se představy, že pořádně se učit můžete teprve, až budete naprosto v pohodě (...odpovíte na sedm SMS, ...vyvenčíte psa, ...zavoláte kamarádce, ...srovnáte všechno prádlo v prádelníku, ...také jste zjistili, že už je večer a na učení vám žádný čas nezbyvá).

Kdy se budu učit

Kdykoli, ale nejvhodnější doba pro učení je ráno, dopoledne a později odpoledne. Nejhorší se budete soustředit pravděpodobně hned po obědě a pozdě večer.

Každý člověk má vlastní **biorytmus**, takže žádné striktní pravidlo tu neplatí.

Jsou známy dva typy lidí: ranní typy, **skřivánci**, kteří jsou nejlépe ráno, dobře si jim vstává a večer dlouho nad knihou nevydrží. Naopak noční typy – **sovy** mívají tu nevýhodu, že jsou schopny se ještě po půlnoci učit před důležitou písemkou a potom ráno nevstanou z postele, zaspí a k písemce se vůbec nedostaví. Sovám se říká též **potomci strážců ohně**, tedy těch, kteří byli v pravěku pověřeni držením nočních hlídek a péčí o životadárny oheň.

A poslední věc: nezapomeňte na ideální pracovní kout (bez věcí, které by vás rozptylovaly). Zároveň si stanovte rozvrh hodin domácí přípravy tak, aby byl podobný školnímu rozvrhu hodin!

PŘEJI MNOHO ÚSPĚCHŮ V DOMÁCÍ PŘÍPRAVĚ 😊😊😊.